

”Det næste bliver, at A. P. Møller bliver biskop ...

Hans Raun Iversen, teologilektor, der mener, at Tine Lindhardt satte danmarksrekord, da hun brugte næsten 80.000 kroner på at profilere sig op til bispevalget i København. Men det bør være ens engagement og ikke pengepungen, som må være afgørende i kirken, mener han. I Kristeligt Dagblad.

”Jeg tror såmænd kun, Pia Kjærsgaard er så sur, fordi vi for en gangs skyld er kommet med et forslag, som hun ville ønske, hun havde været hurtigere med selv.

Lene Espersen, den konservative leder, der stadig forsvaret sit forslag om at forbyde burkaer i det offentlige rum. I Politiken.

Vi vil se mere handling

Lindø

Jeg er 48 år, smed på Lindøværftet og har med spænding ventet på, hvad min fagforening, Dansk Metal i Odense, mener om den bebudede lukning af værftet, og hvad der skal gøres.

Lars Hansen, formand for Metal i Odense skriver i sit indlæg 21.8 i FS, at værftet har de ressourcer, der skal til for at producere vedvarende energi, så der i fremtiden vil være industriarbejdspladser. Helt enig, men jeg havde forventet, at min fagforening havde været mere konkret, haft flere visioner og budt på mere handling.

Vi er ca. 1500 medlemmer af Metal i Odense, 20 procent af de erhvervsaktive i fagforeningen, som over de næste år mister vores job på værftet. Dertil kommer alle de andre faggrupper.

Derfor må det være fag-

foreningen, som formulerer de direkte forslag til, hvad der skal ske med baggrund i den samfundsudvikling, vi ønsker.

Når vi mener, der skal mere vedvarende energi, så skal det følges op af konkrete forslag og ideer til lovgivning, som fremmer vedvarende energi. Ellers vil forslagene henstå som fromme ønsker til markedskræfterne.

I nyere tid findes eksempler på sådanne tiltag. Det mest kendte er vindmølleindustrien, som i Danmark fik et opsving på grund af en meget ambitiøs plan for vindkraft, som Folketinget vedtog i starten af 90'erne, og som skabte tusindvis af nye industriarbejdspladser.

Et mindre kendt eksempel fra samme periode, hvor Danmark var først med et forbud mod CFC-gasser og først med at indføre erstatningsgasser. Det betød nye industriarbejdspladser i kø-

lebranchen, hos hvidevarefabrikanterne og hos fjernvarmerørproducenterne.

Derfor skal Metal sammen med andre fagforeninger, Ingeniørforeningen, den politiske opposition, miljøorganisationer og andre gode kræfter tage initiativ til at få udarbejdet konkrete forslag, som kan skabe nye job til erstatning for de tabte job på Lindøværftet.

Det kunne være elektrificering af den del af jernbanelinjen, som stadig mangler. Det kunne være et tredje spor i det store H, primært til godstransport. Det kunne være en vision om at overgå til 100 procent vedvarende energi i Danmark.

Lars Hansen, du må godt være lidt mere ambitiøs på mine og mine kollegers vegne.

Af Frank Jensen
Haugstedsvej 6.1 th., Odense -
smed, YIT Lindøværftet

Kronik

25. AUGUST 2009

Robert Johannes Rasmussen

Sværmer du for gys? 70'erne og 80'erne oplevede en syndflod af horrorfilm, og i de kommende år vil flere af klassikerne blive nyfortolket

Mord, masker og monstre

De fleste, der sværmer for gysets makabre og blodige universer, er på et eller andet tidspunkt stødt på dem: maskemonstre. Det vrimler med disse særlige varianter af psykoter og seriemordere i populærkulturens bizarre horroruniverser, hvor de gemt bag hætter, skjult bag masker og tilhyllt i gevandter skaber lige dele frygt og fascination.

Da 50'erne gled over i 60'erne, ændrede horrorgenren sig radikalt. Man gik fra klassiske monstre á la vampyrer, varulve og mumier til seriemordere og psykoter. Den nekrofile seriemorder Ed Gein, der blev pågrebet i vinteren 1957, blev således den kilde, hvoraf den nye, amerikanske horror skulle springe. En ny type horror blev født, der blandt andet introducerede den maskerede psykoter.

Hitchcocks *Psycho*, hvis litterære forlæg er Robert Blochs roman af samme navn, bygger på virkelighedens Ed Gein, der i sit hjem i Wisconsin opbevarede ligene af i alt 15 kvinder. Disse havde han - på nær to, som han selv havde slået ihjel - hentet på kirkegårde, hvor han havde gravet dem op. Blandt Ed Geins bizarre samling af ligdele fandt man blandt andet ni dødsmasker og en dragt med bryster, der var lavet af menneskehud.

Jeg husker tydeligt, da jeg første gang som helt ung oplevede Marion Crane (Janet Leigh) skrigende lungerne ud af livet - og livet ud af lungerne - da hun til lyden af Bernard Herrmanns ditto skrigende violiner stikkes ihjel af en kjole- og parykcamoufleret Norman Bates (Anthony Perkins) i Alfred Hitchcocks *Psycho* (1960). Men Ed Gein er ikke blot inspirationskilden bag Blochs og Hitchcocks *Psycho*, han er også morderen, der definerede Leatherface i Tobe Hoopers *The Texas Chain Saw Massacre* (1974) og Buffalo Bill i Jonathan Demmes Oscarsluger *The Silence of the Lambs* (1991). De er begge mordere, de er begge psykoter, der syer deres maske og dragt af menneskehud.

The Texas Chain Saw Massacre skabte en opvækket debat og en voldsom furor, da Tobe Hooper i 1974 instruerede den visuelt voldsomme film. Her stilles man første gang overfor den lædermaskekledte Leatherface, der med kødhammer og motorsav tager livet af sagesløse mennesker. I dag virker den nok en smule af-dæmpet, hvis sammenlignet med sådanne nyere film (fenomener) som *Saw* og *Hostel*, der i øvrigt også (til en vis grad) gør brug af maskerede psykoter. Mere om disse senere.

John Carpenter instruerede i 1978 filmen, der blev startskuddet til dén lange række af horrorfilm, man efterfølgende dobte slasher-film eller teen-kill film. Filmen var *Halloween*, der i dag har et utal af efterfølgere, og som i 2007 blev genindspillet af manden med det for horrorgenren så vældigende navn Rob Zombie. Her er det den maskerede stjernepsykopat Michael Meyers (hvis foretrukne beskæftigelse består i at tage livet af druk- og sexglade ynglinge) der svinger den store køkkenkniv. Og stor, det er den ...

1980 gjorde den ishockeymaskebærende Jason Voorhees sin entré i Sean S. Cunninghams *Friday the 13th*. Masken får han rent faktisk først i seriens tredje film, men gruntonen (som den forefindes i *Halloween*) er den samme. Igen er det sexglade og drikfældige teenagere, der må lade livet. Filmserien om Jason er stadig populær, og sidste år blev *Friday the 13th* genindspillet af den tyske instruktør Marcus Nispel, der også stod bag genindspilningen af *The Texas Chain Saw Massacre* i 2003.

I 80'erne så en lang række mere eller mindre velgennemtænkte film biografens mørke, hvor maskemordere drev deres psykoteriske uvæsen. En af de bedre - der samtidig er en af de blodigste - er Joseph Zitos canadiske *The Prowler* fra 1981. I prologen til denne glemte genreklassiker bliver et ungt par ekspederet til det hinsides af en morder, der fra top til tå er klædt i militærudstyr. Han er med sin militærhelmet og camouflagedjakke, der også dækker ansigtet, gjort ukendelig. Året er 1945 - stedet er kystbyen Avalon Bay - og begivenheden, vi hovedkuldts kastes ud i, er en dimissionsfest på Pricher School. Parret, der uvidende nærmer sig deres endelige, har sneget sig bort fra festen for at være alene sammen, da de overraskes af den maskerede morder, der med sit signaturvåben - en høtvy - spidder begge på én og samme gang. Her er der ingen kære mor(der)!

1984 bliver et andet horrorikon født. Det sker, da Wes Craven instruerer *A Nightmare on Elm Street*, der giver os Freddy Kruger - manden med de specialdesignede knivhandsker, hvormed han i drømmeverdenen tager livet af uskyldigt slum-

Mere kapital, bedre velfærd

Finanslov

Hvis den kommende finanslov skal afspejle et reelt ønske om at fremtidssikre vores fælles velfærd, er det afgørende, at der sættes midler af til en fond med risikovillig kapital til velfærdsteknologi.

Det vil også få positiv virkning for Fyn, hvor Odense Kommune og Region Syddanmark er langt fremme og klogt sætter meget hårdt på velfærdsteknologi.

Vores velfærd kommer nemlig under pres i takt med, at der bliver flere kronikere, overvægtige og ældre, som kræver en ordentlig behandling. Og som samfund gør vi klogt i at give dem en god behandling - også forebyggende - for ellers bliver regningen så meget større med tiden.

Velfærdsteknologier kan blive vitale teknologiske

komponenter i fremtidens velfærd, hvis vi sætter på dem og sørger for, at der er adgang til tilstrækkelig risikovillig kapital.

Blandt de mulige velfærdsteknologier, vi kan få glæde af, taler vi om rengøringsrobotter, sensorer der registrerer fald, integrerede GPS'er så ældre kan finde vej, spillekonsoller der indbyder til fysisk aktivitet, interaktive medier der gør flere sociale relationer mulige. For ikke at tale om telemedicin, der kan sikre en effektiv lægelig opfølgning. Og mulighederne er mange flere.

Men de teknologier, der kan fungere i private hjem og gøre livet nemmere for den enkelte borger, pårørende og plejepersonale eksisterer langt hen ad vejen ikke endnu. De rå teknologiske platforme findes, men de skal tilpasses, designes og testes, før de kan fungere i et privat

hjem. Og det koster penge. Derfor behovet for risikovillig kapital. Og her må samfundet gå ind og investere. Det er præcis det samme valg, som vi engang tog med vindmøllerne. Dengang satte vi risikovilligt og grønt. Det skal vi gøre igen. Vi skal satse og fremtidssikre velfærden. Forhåbentlig har regeringen også set denne forpligtelse og mulighed. For velfærdsteknologier kan med rettidige investeringer blive fremtidens vindmølleeventyr.

Af Jørn Guldberg
Kalvebod Brygge 31-33, København V - formand for Ingeniørforeningens teknologi- og innovationsudvalg

Udueligt borgerligt styre

Økonomi

Man skal godt nok have den store lommeregner frem for at holde regnskab på alle de underskud, som Odenses borgerlige styre har skabt. Topscorer er borgmester Jan Boye (K), der lige pludselig havde en ormeædt kommunekasse med et hul på 450 millioner.

Partifællen og social- og arbejdsmarkedsrådmanden,

Erik Simonsen, er ikke helt så ”dygtig” som borgmesteren. Han har kun rod i regnskaberne og en ubetalt regning på knap 150 millioner kroner.

Venstres born- og unge-rådmand, Jane Jegind, har også mistet grebet om den økonomiske styring i hendes forvaltning, hvor budgetterne gentagne gange er blevet overskredet.

Vi må heller ikke glemme den konservative formand for Fynbus, Steen Møller,

der på rekordtid fik gjort bytrafikken både dyrere og dårligere. Og hvis man skal tro avisen, så er kommunen endnu ikke færdig med at betale den regning.

Sjældent har man set et hold politikere kører en kommunes økonomi i sænk på så kort tid. Hele banden burde træde af. De er ganske enkelt ikke opgaven voksen.

Af Jeannet Drevsfeldt
Jagtvej 40 st., Odense C

Boye har mistet overblikket

Økonomi

Det er trist at konstatere, at Odense Kommune har større problemer med budgettet, end nogen borger i byen troede muligt.

Det kommer formodentlig til at få store konsekvenser for os borgere, og kæmpe forringelser må blive

udfaldet.

Jeg fatter ikke, at Odenses borgmester Jan Boye har kunnet lade det løbe løbsk på den måde. Jeg kan i hvert fald ikke lade være med at beklomme mig over, hvad vores borgmester har tænkt sig af serviceforringelser for hele byen. Det må give en dårlig nattesøvn i mange odenseanske hjem for tiden.

Jeg er i hvert fald personligt virkelig bekymret på Odenses vegne og kan ikke lade være med at tænke på, om Odense har fået noget godt ud af en borgerlig borgmester de seneste fire år.

Umiddelbart svært at få øje på.

Af Claus Baltzer Debes
Kronhjortløkken 6, Odense NV

De små tings borgmester

Økonomi

I torsdagsavisen jagter Jan Boye endnu en gang Socialdemokraterne.

Denne gang er borgmesteren sur over, at Socialdemokraterne vil føre valgkamp på store sager som den økonomiske krise, lukningen af Lindø, bandekrigen og hullet

i kommunekassen på en halv milliard.

Sig mig Jan Boye, hvad går du til valg på? De små sager? Det er vel ret naturligt, at byens borgere gerne vil vide, hvordan deres politikere svarer på de store spørgsmål. De omfattende problemer, der har ramt Odense i den seneste tid, forsvinder jo ikke af sig selv, bare fordi vores

borgmester ikke vil tale om dem.

Hvis Jan Boye er utilfreds med Socialdemokraternes svar på byens store udfordringer, så må han forsøge at komme med nogle bedre selv.

Alt andet er useriøst.

Af Simon Lausten Vilsen
Hjallensevej 20 st. th., Odense C

mænd, der gemmer sig bag maskerne og huerne, men i ny og næ dukker der også en sindsforstyrret kvinde op med bitter nag og en stærk tørst efter hævn. Et eksempel på dette er den knapt så kendte *Shredder* fra 2003.

En ny bølge af langt mere makabre og blodige film så biografens mørke, da filmserierne *Saw* og *Hostel* blev lanceret i henholdsvis 2004 og 2005 af instruktørerne James Wan og Eli Roth.

Filmene er eksperimenterende i deres visualisering af de exceptionelt blodige torturscenerier. I *Saw* iklæder psykoter sig en grisemaske, før han kidnapper de personer, der efterfølgende bliver koblet til sindrige dødsmaskiner. I *Hostel*, der tager trumfen for de mest groteske billeder i en mainstream horrorfilm, oplever vi familiefædre iføre sig kirurgmaske, slagterforklæde og gummihandsker, imens de udlever deres fetichisme og tager livet af uskyldige turister, der er blevet lokket i dødsfælder. Filmene er ekstremt populære. *Saw* er nået til den sjette film i serien, der får premiere senere i år, og *Hostel* har p.t. fået to efterfølgere, men en tredje er i støbeskeen til 2010, hvor den vil blive sendt på markedet direkte som dvd.

70'erne og 80'erne oplevede en syndflod af horrorfilm, hvor den centrale figur er en maskerbærende og tilhyllt psykoter, der hovedsageligt fokuserer sin destruktive energi og interesse på de unge og smukke, der på makabre og fantasifulde faconer bliver berøvet livet. I de kommende år vil flere af ovenstående klassikere blive nyfortolket. Blandt andet har genindspilningen af *Friday the 13th* haft premiere i år, og en genindspilning af *A Nightmare on Elm Street* finder vej til biografene i 2010. Ligeledes er Kevin Williamson (manuskriptforfatter på *Scream*) i fuld gang med at skrive en ny filmtrilogi i den populære maskemordersaga. Vi er ikke færdige med *Ghostface*.

Så der bliver rig mulighed for at møde de klassiske horrorikoner maltraktere sig vej gennem uheldige og uskyldige personer, når de igen (og igen og igen og igen) gør deres biografentré de næste par år.

Robert Johannes Rasmussen
Jagtvej 34, 1. th., Odense C

Robert Johannes Rasmussen er specialestuderende i litteratur- og medievidenskab på SDU, og kronikken tager udgangspunkt i det speciale, han for tiden skriver på.